

LA FESTA DE SANT MAGÍ A CERVERA *

Emili Rabell Riera

*Quan l'estiu es fa foguora
en l'agost a ple florir,
tots els camins de Cervera
ens porten a Sant Magí.*

Carrers costeruts, que es llencen
des de la Plaça Major
i on, com un rosari, hi pengen
les cases en processó,
fins a la plaça petita
on acaba la ciutat
i l'església n'és la fita
entre les cases i el blat.

Hi ha en el cel aire de festa
i al terra espígol florit,
un gerani a la finestra
i una noia a cada ampit.

Els infants que baladregen
posen sostres de serrell
d'uns papers que destenyeixen
els carrers del barri vell.

Una música acompanya
el pas del "sant" i portants
duent de la Brufaganya

* Publicat a Ramon Turull, Emili Rabell i Ramon M^o Xuclà, *La Festa de Sant Magí a Cervera*, Cervera, 1977, 55-56.

l'aigua, que guarda de tants
mals d'aquella font eixida
a la veu del nostre Sant,
i el boix, i els goigs i la mida,
i del miracle l'encant.

Amb el so de l'havanera
les cargues es van gronxant
tot duent al seu darrera,
endiumenjat, el portant.

Al pedrís de cada porta
un avi els mira passar;
la veu del record és forta,
el present el fa plorar.

Els infants, quina gatzara!
Les noies, quin sospirar...
(D'espígol l'aire s'amara,
les pedres semblen cantar).

Una vela apedaçada
sobre els bancs, trona i estrat,
acolleix a la gentada
que a la placeta ha baixat.

En l'humil cambril la imatge
del Sant ens sembla vivent;
és, potser, tan sols miratge
o la força del moment?

Un moment que val la pena.
Un moment que val tot l'any:
el glop d'aigua que ens omplena
del miracle sense engany.

*Quan l'agost es desespera
per acostar-se a la fi,
tots els camins de Cervera
ens porten a Sant Magí!*